

שְׁרֵט יִיָּסֶבֶל

ישיבת טלית איזוגית

ג' בנובמבר תשי"ט - 5.12.48

ב"א/ט"ט

נוכחים השרים: ד. בן-גוריון

ס. בנטוב

ט. ברנסטיין

ד. ברילצקי

חרב י. מ. לויין

הרברט ל. הכהן פישמן

א. ציזליבג (מחלק מהישיבה)

א. קפלן

ט. רוזנבליט

ד. רמן

כ. ש. שטרית

ס. שפירא

געדר מהישיבה: ט. שרתווק (בחו"ל)

שלטה קדר - ס"מ מצביר.

סדר-היום:

א. שאילתות

ב. התנהלות האבאה בגליל ובעמק

ג. בכיין לאסיפות הרכובות

ד. סדר-היום

ה. פקודת חANTIROT לאסיפות המכובדות
(בחירות בין היילם)

ו. מבינה לשפעה שיינברגר.

ג. סאייגתומ

ראש הממשלה ד"ר בן-גוריון: הפעם יש לי שאלות, מפברונת למסה
שודים: הרבה אישים, מרד ברנשטיין, סר גריינבוים,
מר בנטוב לסר ציזלינג – ביהם לפוטם קצבנות הממשלה. אני סביה, איזו
פאתה? איזו מושך לפרש דעתינו ברוביהם? אם הוא עבר רגת פסוייתן או
בנדה. אף אני סוכן קיבל עלי כל אחריות להגבעתו, אולי קראמי כפודנים,
אבל רפתור פירטם אכבעת הממשלה כיון שתאותה בפנין הגדב. אז פירטם
במיעצת המריצה פלא-ישראל שאילמה, לאפסם טורים אלו, אלהיהם אני מפנה
הઆילמה – האביךך גדר. איזופוטציה עוזיה מימת להארבל אכל עמת השרים
או אחד מהם – איןנו שוגיב לרעת עצמו ותקבלה. האילמה חייא: אם חברים
אלו פדרו סמלת הפטדיים וביקש לארם אותו? אם כן – רציתי לשאול אם
הברדים אלה אומרים לנו כך גם לך.

אני אומר בזאת צדוקי, שלא סדרתי דבר
לאיים.

הבר ג'. ברנשטיין:

אני מקבל פרודעך, וזהן גורן בתשומת
המלחים "הן פדק".

הבר ז. גריינבוים:

לא ראתה את ברל רפטור בסשן כל הזמן,
אבל איני בטין בזה דברים אמורים.
רציתך לדעת – אם הבורוכת היא לפקידה בעניין רטה אוטם לפעות.

ראש הממשלה ד"ר בן-גוריון: אני רואה עניין זה כלוני תגרון ובלתי
דבריו.

הבר ג'. גריינבוים:

זה לא גאה, בכך אין גושיב.

הארך הרוב ד"ר ל. מישנקו:

רצוני לאואול את ראיון המסעלה: מה לעאות

בדי שלא מתקבנה לחוץ ידיעות מהצעת

בישיבות המסעלה, הנטכנות-יריעות זו גוררת ניכרל ספות והבי' המסעלה:

מלוכן או אלטובי. אביה בוגריהם דוגמא לכך:

בחדרנו בודעה לעמינו תבנית. גודל, שדי

חבר בודעה זו, ומחציתו מסטיריות עלי סכתבים וטלגרמות. אחריו צפנ-טה -

הנטכנות, ואידי גודע לסת בריך מיה לפנים החפטרותי. מסטרים בעתניים

רברם, שאין לענזר עלייהם בתקינה. בפתחון "הידון" פורסמה רשימה

הנטכנות, שביחסות המסעלה מוחלת, לאחר משטרלוות של שר הסעד לטORDER את

עבירות הרבה חייכרנער לוערת האבינה. לדברי הפטון, גס ריב פישטן,

ביחסות עצמת הקב"נש, כהוקע, גוד חאנינה, ואילו טר נרינכוים היה בעד

הנימוק. היה ולג נתקלה דעתו של הרוב זיקמן - הוריע על המפרטות.

אידי מבין, כיצד שודטו ידיעות קאלון:

לא ישבתי עם איש ולא שיפרתי לאיש על הדבר. אידי מבין, אין אפשר

לטלו עופרות כזרם צאת ולאט: אידי חאנקה לתקינה.

ראם המסעלה ד"ר בן-גוריון: אין לי אלא להשתupe בזערן.

סיטרו לי כל האפרות הרבה פישטן מהוזהה -

הארך הרוב ד"ר מ. לוינזון:

עד שלא הוריע על כך ביחסות המסעלה. טבון,

שהרב פישטן פירסם זאת בעומנו.

הציבורות, קאי-אטשר לסתת יחד והרבאים לא

ראם המסעלה ד"ר בן-גוריון:

יאזרטבו - מעזרות, פאוות, צי-כבוד,

רצוני לדעת: מה חעלת החקירה כיון

הסדר פ. ב. בנטוב:

לא פליטה ל"קובל-יסידאל"

ראש המטה ד. בן-גוריון: כבר טרתי הודעה על כך לעתובות. בידרתי את דברך והחלטתי, שפעולה זו נעתה כלל-ידיית כאחדת כלאיות במורשת תמרון. ייחידת האגדתיים, שעתה שורה של מתרוגים באלו, הוריעה לפשרה, טריום טרי בשתיים-עשרה ועוד יוט א' - תיעש סולות של תדרוניים, אבל לא טריה - היכן ואימתן. התדרוגים גלשו בעקבו, ברמלה, בתל-אביב ובמקומות אחרות.

אנשי אלה מתבלטו מתחום קווי האויב, כדי

תעודות, וניתנה להם חוראה מפורשת - אם יימפסו לפסוד פיר את הנשק ולנקל קבלם על כן. זאת הארכיות הימת - למדור לפסת של אמרת החסינות ולחוזיא פטם את חותמות. תבנית זו תובנה ופוצעה בלי ידיעת השפה. ועוד לי, טריום עלי ליעשות תמרון בזה בירושלים, ובפונה, בימלתי אותו. על כל בניים - דבריהם נאלח לא יעצור להבא, והאחראי לכך ירעף לבירור.

בגופות אלו תשתפו 30 איש, מהם - חמוץ

שלוחה צוות לא תוך הפללה, אלא מושם שלא נפזר בידיהם כל תפוזות. המשתתפים בתפקידים הסבירו, שלא היה אפשר בל אטון מעין זה, כיון שקיבלו הויאות חמורות: לא לחחות בנשק, ואם יימפסו - למסור את הנשק ולכאת לטעדי. במקרה אחד - הצלחתם בפוקולת. דבר זה מוכחת, שיש עוד ליקויים.

c. התנהגרות הצנאה בגיל ובסוג

ראש המטה ד. בן-גוריון: חיוט וחשתי, שלא יעלם בידי לעשות או תקירת בעזמי - סדרה לירוף המשטוי של ממשלה ישראלית מהפכה כל-פי מבית, על יטוד חומר שקיבלה; א) תקירות הפטה, שטורתו כל-פי מבית, על יטוד חומר שקיבלה; ב) חומר של משורט מיעוטים; ג) תקירות שלם; ד) תקירות כיווחות - שלתי בפיזור

לשם בך ארט לגליל (לא הטפקתי לפשרות כנ' לבבי אדרומ); ה) העדרות, שאנו
העדרות על מופר זה. נוכחותי, שפכין זה אריך מקירה ברופת, ומיוזץ
המשמעות של שריר המפשטים - קיבל עליו לפשרות את המלאכה, והוא שמאז
לי דין-וותובע זה, סטו של היוזץ המשטוי - מר י. שפירא.

(בר בָּן-גִּורְיּוֹן קורא את הדרין-וותובע המתודע)

אין לנחל מלחתה זו. איבגי יודע, אם המספרים שבידי פדרו יקימן אבל

נאמרו לי, טולושים-ארבעים אחוז של מייבז הגב — הם אנטיש גולח, כלומר
אנטיש, שערכו כליהם מאורעות קשים פאר, ויש להביא בוחבון צוביה זו.

ראש ממשלה ד. בן-גוריון: המספרים סודרים.

ח' ס' גדריכורים: על כל פנים, הפקודות צריכות להיות תפזרות

טהר. אפשר להבהיר, שאבשים אלו יעשו תוך

מחלק אקרובות וסתן זבדוניות-זוועה שוכנים — מכל העולה על רוחם בר ברגע,

לכן צריכות להיות פקדות אסודות מאר, שיפנוינו מעשיים באלה למבא

אגי נבקש פשר המסתוריה להעיר לירען המשפט,

שאין הוא פרקליט כאן ואינו צריך לשמש כד בדין ומשפטן זה.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: אשר לירען המשפטין לא כל דבריו אני

מקבל, אבל סבורני, שעשה מעשה חשוב ואמור

דבריהם, שאחריהם לא היו מפוזרים לאמרם. כמובן, קל לשפט כאן מביך

לשולחן זה ולחותיל אשמה על מפלדי-אנצחים מצודצם, על אלה שלתמו. הוא

עשה מעשה חשוב בשוד באמירתו, שמעניין השוד — כל אוגדי היישוב גילו עצמן

בשותם לפשעים אלו.

ח' ס' גדריכורים: יש לבחידל בין שוד לשוד,

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: לאו, אין להבדיל. אין סבר, שיש לבחידל

בין שוד ביפוי ובתייה לבין שוד בספק.

ירען המשפטין אכן מתייר את השוד — הוא מוכיח את האתירות. סבור הוא,

שאם יש סבב כזה ביטוב — ברי, שהתייחס מרשה לעצמו גם לשוד. אבל מה

שנותר לעשות לאיש ציבילי — אוטר לעשות לאיש צבא. גם בדרכו הפתיעו

בין חטודומים מצד אזרחים לבין אלה, שבשלו על-ידי הצבא. למעשה

הזה — אחראית הממשלה.

ה' ס' בנטוב: הממשלה אמראית גם לטרודומים הנעשים

על-ידי הצבה.

ראש הממשלה ד"ר בְּנָי גּוֹרְגִ'וֹן

עכשווי אובי ברבוח, שצעשתה עגילהה כביטול

תשל' ט - שפирמן

ועלה מטהדים בזמנת, ובנסיבות העניין לחקירות
משפטית. כנראה, אנשי משפטים יש להם מושגים אחראים על זדק ועל יתום
בין אדם לחברו, אחים או אולי פクト של היופץ המשפטיא שלבו. אולי נתקיימת
הוזדה - היו מביבאים בתוך הצעה, שהענגין הוא רציניו: שדים בבעסוו לעבינים
טורקיזם, בודקיהם ואולי גם יעמיזו, בקשרים טוטזיטים, לדין. זאת חית
פזרדר גם את דעת הקהל בזאת שלו לגביו תוצאות באלו. יש לי הרושם,
שכדיין ותשבען זה - סרב לא נשכח הרבה. היופץ המשפטיא אמרם נתן דין -
ו้างוון מה שטיפרו לו, אבל גם הם מסקנות, וחותמאות הן אפרילודסיקה
כל המשפטים שנעשהו. דבר זה איינו מתפקידו. אין זה מתקידו של חוק
לאמר, שלדעתו איז-אפשר היה להימנע מלהזותם ציביליים, תוצאותיהם דומים גם
זאת בלתי סבירו. אכן קיבל את הדעת, שוגם מר בְּנָי גּוֹרְגִ'וֹן שותף לה, שכל
הישוב אחראי למעשיהם השוד.

לעתוי, הדבר היתיר, שאפשר עוד לסתורו,
 וזה - לבתור, סעום מיטלה, בוועדה ציבורית, שתחקור את העבירות והתיכונה
 לפדרצי-פרנציון. אין לשפט ע דין זה ואין לעשות פטר הבלתי. איבגי אוטר,
 כל האזב כחול הייב-כשפרבריים, שטגן ספק או מה חילוקים השתרעו בטעים
 אלו - אין הכרונת לחייב את כל האזב, אלא הרבריטים אמרוריס באדישים
 טוריים, שיש לחקרא ולהעמידם לדין, ועל-ידי זה - האזב יידקה. אבל
 אם מחייבים על טעמים אלו - האשם היא מיטלה כולה, אם איזה סביעה את
 העברידנים לדין.

אני מציע, שתומך זה יאפשר לו עדנה ריביגון,
 שתחקור את העבירות ותביא לדין את העברידנים בלבד. דין עם פר גריינבורט,
 שהרושם הוא, שפוקורות לא פורטו ברור לפדי, כדי להסביר, שאסור לנבוע
 בערבים ציביליים. גם זה, לדעת, פערן חוקרים כי אחראי לפקדות אלו.

אמרתי כבר בישיבת הקורת, שאבי סיבות

אשר ד. רמז:

משיבות פרבוג לחקירה ודרישת לביקורת

מהרגדה לעסונות החקירה ודרישה ולא להציגו לענייני הסמכויות. הסכמי

להירות מבר ברגעתו זו בתנאי, שעוד אמי שזרים יחיה מבר בה, אבל מאין הזה - לא נזא. אני סוכים לרעה, שהובעת כאן, שמסדרו בחקירה, שלא בנסיבות על-ידי שרדים. אסור ליווץ המשפט - אין הרבה אמורים בקטלוגו ריאת זו כי גוריה שלג, כל אדם יכול לחזור דעתו, וากף היוציא המשפט וראה לעשרות כך. הוא אסרך שודאי יעמידו לדין את אלה שלגבם יט אחיזה להאשמה אבל חשוב מזה: להציג למסקנות ביחס לניסוח הטענות.

ישנה נקודה את ברבריו, שהיא מקומת אורתוי

סאו: הטענה להוציא חוויה אותה מתוך טרשת של התהות ולחשיך ממנה

מסקנה לגביו השאיר.

זה שנטאר לנו לעשות הוא: לבנוו הטענים על-ידי וערת-שרדים סיורתdet, שלא מספיק עבורה מהמת ויבוח על סמכויות, כמו שהייתה בזמנה.

הירץ המשפטי אמר, לדעתו, הדברים נקבעו:
 וזה נימת לקבוע, שהדברים אמורים לא במקרה יאיל, אלא בתוליה של משפטים.
 אך הוא אמר, שיעמידו את העברייןיהם לדין, אבל זה עניין של משבון כל
 אדם עם עצמו, וזה הוא שוכן רק מאד מאד. לא התייחס רצחה להקל על עצמו
 את חובתו ולמאותם בטעמים אלו, הטעמיאים אורתו מבדר של יהודים וטבר
 של בגי-אדם בכלל, דוקא בעיגנים חמורים אלו - שתכננו ערך מיזום. פלינו
 לבקש את הדרן, כיצד להפסיק טעמים אלו, אבל אין להשתיק את המשבון
 בהשלת כל חומרת האשמה על מהוריהם בגליל, שבידם על-ידי מעתים, שבעתו
 קודם לבן. הויאל ולא פלה בירינו להוניל את הוראה לבני אחים קדומים -
 התייחס פזען לחקים ועדות קבוצה של הממשלה, כדי שימה ברור, שככל משפט
 כזה ייחקר על-ידי זקדה זו. עובדה זו תוביל לשפט אזהרת מטרת לבני
 העתיד. אך אני מוכן להיות חבר בוועדה צצתת.

המשך:

וכמיון נתברר, פנוי סחלה מעלה וערת-השריב
 ולמה בשרה אחקידה לידי הירץ המשפטי.

את החקירה העובדתית שבדין ומשבון זה - יבולנו אנו לעשות בסען יום אחד.
 בל העובדות, צווינו נאן, היו ירושות לנו ססבוב, אלא - אונד קיבלו נו
 את הצעין בראיניות גדייה ורדייה להעתק בו הקר, אבל לזה היאנה בגראות
 התאנדרות. לפעה, מכיל דין ומשבון זה את תורמר, שהובש לנו בבר מפננו
 בזירוף - לא התייחס אומר הצדקות - גסיבות טקילות. סבורבי, שלא זה
 היה תפקידי החקירה. אני יורע בקרים רבים, כשתרופים עבריים אין אחד או כמה
 גבריאטיבים - הסגיגור שלט מתחילה לאפש קדאנטי אמתלה, לזכות העבריין:
 לא הוא בלבד חייב. אני טפל בעניין פיטורים של כתה פקידים גדוראים
 בקוד ופצעיה, עוד מזמן ממשת המאנדרט, והם טעמים להזדק באמתלה, שלא הם
 בלבד סורגים ברגע זה.

זכורני, שרבבה "אוליות"

שולן זה, ורמז טען תמיד, שאין להתחיל לתוליה אתה, תמיד תיח שלן,
 צפה לעתיד בלבד ולא רצה לטפל בעבר.

ראש חטפלו ד. בן-גוריון: בוגין זה - ישנו חוק

הדר מ. גוטרב

אבי יודע, שפטלה חייבותו ליזור כלים, המונעים
את המשען ראמ' ה'א פרזיאת חוץ ואיינה ברוח
לפיו - הפטלה היא חייבותו. סוף-סוף, ארין לתחילה פאייזו נקורה. אייבי
בורט עניין הפרגרוטים, שגפמו על-ידי תביבו, אין זה יכול לקרות אלא
בשעת שיח אנרכיה בפריזה. ספטלה יש לה כוח להשתלט על בז'. תמיד טכנו,
שבדין להעסיך טוטרים וחיללים בחיפה וביפו, כדי למגע עשי שור, אבל
בעולב לא אלה בירינו לעשות בז'.

זברבי עניין חייה: נימכו הזראות בפרקודה

בן-גוריון - מהריך את כל החנויות, והיה ויבור על בז'. זברבי,
שגולדה מאידוטן נשלחה לטוואר לאבא הוושי, כדי לדון עמו על עניין זה.
והפצב היה, שהבדיקים - הריקו גם לנצח, ואלה שידעו את הדבר אמרו:
למה יעשו הם ולא אדונו? וכז' השתתפו כולם במעדים אלו.

ובכן, אם כולבו אשטו - עריין אין זה

סיבה לפולח לבולבו ואין זאת כיבת לטלה לאחד מאתנו. אייבי דואת דרין
אל לתחילה פאייזו חוליה, ובאותן ההפוך בירתו. אם ברבב על עמיה על
הפטר לבני העתיד - איש לא יאמין לגר, אנטיב שתרגלים לעובדה של
היא הצעת ומתחילה למאהין: לית דין ולית דין. סברבי, שלא אחרכו
ויש להוציא סתקיבוצים וסיתדים בכל מטה שטדו וילרכז אם החיצים השדרדים
ולחכיש את הפבריזים. אייבי רואה לתמות על איתם.

אייבי קיבל את התיאוריה על הפטזה הארכומית,
שהיא סדיקה, כביבול, את הפצב ואייבי קיבל את התיאוריה, שאין להבטיח
בין אורבולדסיה לוחתם לבין אורבולדסיה בלתי לוחתם. אמי יודע, בשניתה
פקודת בצרת, קל-ידי סר בן-גוריון, שלא לפגוע - אותו צבא עצמו לא
גע אפיילו בשרווד-געול ולא פגע באשה ובזקן, אבל בשאן הזראות מפורשות -
ועושים סת טווטים. הוא אוין לצבאות אמריק.

אנני רוצה להזכיר כמה הערות ביחס לתגובה
על הדין-ומטבעון. הייתי יושב-ראש ולדת זו, ולמי ביקש טר בז-גורדיון –
"השאלה" את מירוץ המשפט למשרד הביטחון לעבירות חקירה זו. אולם לביקורת
של משרד גיניגובים סמכו להעיר לירוץ המשפט הזרותי – אנני מוטס פודעה,
שלא אלשה בז, אם טר בז-גורדיון רואה צורך להזכיר לו – יעשה כן.

ולא עוד אלא שאייבגי רואה צורך למתעריך הדרורית

אלו, וועלן לאםך; לא תייתי רוצה להיות פקיד במטשלת, שבה טויזיאים בשוטפים רין ומיטבון שקול, שבו כל מלא וטלה שקולה – פסק-דין כזה על עובד דזינגי מאד וחייב סדר של המטשלת.

אליה הם, לדעתינו, הדברים הקובעים בדין

ומיטבון זה, שיט לקדאו מתוך תשומת-לב טירואדת. על היוזץ המטפל חוטל לעשות את התקירות, והיות, כמובן, בידיו אוטר מלא יותר טהיה בזאנצ' בידינו; אבל שטענו את העה [REDACTED] בלבד. עליו מוטל לפנות את התקירות וזריז' קיה לבهل אותה בקרים משפטניים. מתוך בכך הוא טרי תשומת לבנו – ולדעתו, בדין – שם לאים להאשים את החיליקים – יש להביא מיטבון בכל המפניות, שהוא טרי אותו בדין וחתובן זה, שפעה מתוך טיקול-דלאת מרבה. מתוך שיחות עטו נתררו לי, שהוא מתכוון בנגד דברים אלו לא פחרות מכל אחד ואתנו, וראייבגי רואה בדין ומיטבון זה טום נטיון להקל על העברייןין.

חדר ב. ס. שיטרינט

לאחר שפיעת מריין רוחבון של סר שטרן –
איini רואה צורך לגעת לעניין שתוך קיסרו
על היוצא המשפט – אמי חולק על מה שນאמר על שולחן זה. כאן לא נאמרו
דברים חריפים יותר מדבריו של היוצא המשפט. אמי פגנה אתם להדים
זוליגאנובס, בתקופת סידילת זה,

בזמנו הצעתי שורה של תקנות וחגאות, ואנו
מצטרם, שלא שמו לב להצעות אלו. הצעתי תקנות, לפרשן בתורת חוק, ועי
היום לא פורטנו. אילו פירטנו אותן והיו גוונים אפסאים, לטוי תקנות
 אלו – היו טפתיות בלבד הקטנים ממכרג זה ב-70%.

אין לקברג על המשפטה, המשפטה הוועאה לאועל
משפטים, שהוגנו לת. שלגתי לשדר המשפטים רשות ארכחה של משפטים, שהשנו
לבית-משפט. עביתי גם לשרים, שהפירו הערותיהם. הימה חלהה ביטבת
ועדת שפט השרים – לפנות לקיבוצים ולחתה להם, לפני המשפט, שרות של שבויים,
להודיע כל הרבוע האנטז בידם, אבל דבר זה לא בעתה. ייתבען, שקיבוצים
לא נענו, אבל צעדים מתאיימים לא גצלו. אין לקברג על המשפטה, ירו
לכם בזווה של ממשה סבבינה מסדרית, עד היום אני שבקש לתת לי אפשרות
להגדיל את המשפטה. סר בּ-גורדיון גשה כל האמצעים ומר קפלן אישר את
התקדיב, אבל הצעה לא כתן את האנטים.

לא דאיתני בדבריו של סר שטרן כוונת
כלשהו לסתום את הדברים. סבורני, מידי מה לבאר לנו הלו-הרוגה בין האנטים,
הסבעות שבפיהם, שהביאו לידי מצפים. איini רואה בכך רצון לחפות מתחבורי
על עשי הפשיטם. אמי רואה לאיזין, שהחקירה ערין איננה שלמה. דברים
אלו הגשתי לממר בּ-גורדיון, גם לו יצא החקירה, שגדתנתה בזבנה.

זו צורה בחקירה מזוקקת, כדי לקבוע מה הן
הambilות, שברבוibus בעשיהם אלו. אין טעם לפנות עבשו ועדת-חקירה חדשה,
הוראי והעין נושא כבר בבית-הדין, ועלינו לחייב עד שיוציא בית-הדין
פסק-הדין.

אני מבקש להזכיר, לכשתוקם חורבה – אתבע

את הזכות להיות חבר בה. עד כהן חיכנו מתקנים בהצעות בלבד ובכיסים
"כל מהטא" ואין עוזרים שום פגולה, אבל אם תחא לפלה, שטושים בפועל שורה
של הגעות – ברור לי, שנקין את המזב בפירה מרובה.

הסר הרב י. מ. לויין: הדין עב פר רמן, שגין זה הוא עניין עדין

מחד ושל אחד צדיק לנטות אובדן נפטר. אני

רווח בטעמים אלה – בכת מדינה ולא עניין של חיילים בלבד, וכפי שאמר
מר בז'נזריוון – צדיק לעקור את הרע מפדו. כבר ביימי מודבי ואומר לא
גדשו מעשים כאלה, וכתוב במגילות בספורש: "זביבה לא שלחו את ים".
ואחריו אליטים טבות גלות, עם בגין הטרינה ובו התקלה – הגבנו לטאב בזאת.
בליני – חייבה בכך היא, שאין יראת אלוהים במקום הזה. אך אני דואח
את הדברים.

אין אבו רוצחים בבבל חדשה ולא ב"טולפאטילנה"

חדשה. מרטומדי, שבתי היוסבים כאן מודרים אהבת ישראל ואהבת הארץ
ורוצחים לעקור את הרע מפדו. אולם לא נוכל לעשות זאת, אם לא נעשה אל
חכון הבבש ולא בחוך את העבין לאונרו.

הסר י. גרייברמן: יש להזכיר בין שוד לטורו אם שודלים רכווש

כמוש, שאין בעלים לו – זהו פשע קל בהרבה

בביז'ו שוד באגשי חיים, מתוך התגברות על המגנים על רכושם, מתוך פגיעה
בכופם וסתוך רצח. השול בקטרון – היה שוד של רבוש עזוב, כנוט, של
רכוש המקיר, כמדוכני, שיש דין בליני ישראל האוטרנו גבילת המקיר – איןנה
בניניה. ואם נכבו ושדרו – נכבו ושדרו אין הממשלה. דרוש זה עבר כבר
לממשלה, והממשלה לא העמידה שם ממשרתו. גותי בערת רשותנו.

הערת שניות לדבריו של שר המשפטים: י"ש
כטובן, גדרין ומשבון זה דברים ברובנות, אבל יש בו גם דברים, טעונים
ראויים להיאמר, ולא היה מתקידו על סר שפירא לאמרם. הוא יזא, בפילה
סוציאלית, מגניר ובעשות סני-גדור. דבר זה עשה רושב קטע אפיקלו שפיעעה
בלבד, ומוגמתני, שם אקרו לברים אלה שגית - הרותם היה קטע פ' כפה,
וזהו הסדרון.

העלם אחרוננה: אני תמיד דעים עם מ"ר רמן
שאמר, ציריך לדון על האסאים ולא על החוטאים, לכן אני רואה בפקודות
שגייתנו - עיקר העיקרים על העיניים. אין לי כל רצון להוציא פק'-דין על
מיתה על אבשים אלו, זה מעוניינו של בית-חדרין תכבי. אני היחת פוצ'יא
פק'-דין מפור טורד על המפקדים, שנגנו פקודה, שעלווה הייתה להבשיל את
האנשיים מכשול איום כלה,

מר שפירא כתב לי שתק ביחס לבטיון, שאנו
בתפקידינו בעבינים רוטים. כבוד הוועתי, שלא זדקתי והתמיינתי מכך,
ולנסחו זdock, בוגראה, המטה המלכית. גם שם לא פיז דבריהם אפזריהם
בפועל, שטוח האציילים, אלא מרבד הבודד של העבין היה בפ' תפיד - הפקדה.

חדר א. קמפני

אני סבור, שהויכוח עבר לנושא זdry -
סמכויותיו של היועץ המשפטי - אך כל פי
שמוכחים אבי לקבל לדברים, שכתב מר יעקב שפירא על השדר. הרותם הכללי הוא
קשה. מדובר בשתכלת טינגוריה על המפעלים שנעלו, עם האיבותם על הדברים,
שבתב על השדר.

בקשתך רשות הדיבור בידי לשאול את הבודה-

לאט, שלקח על עצמו לפנות את התקירות מה הטקנוח, שהוא מסיק מהדברים,
שקרה בפגינו? מה האעדית, שתברורדים לבסוף לפני האציילים, שאשפטם במשפט

כשוו-כען הייתך דרזה לדעתך; מי קובע במקורה
בזה אם הרכב בית-הדין האכאי?

בוגרנו לפצע העובדות - אין לי מה להזכיר.

הטעאות הסתחלבות בוגרנו למקרה הטוטדר באן,

טאליה הפיקריית, שבסאלת עכשו,
מיין מה עליינו לעזות לאחר כל זה? שבורנו, שרשאיו אבו לתרוע מבר בנ-גוריון
שייאמר דברו.

ראא' המפלגה ד. בן-גוריון: בזיכרותם לבן ותערוכתו כתה דבוחין, מהם חטויות
פנות, מהם אשובכים יותר.

ענין ראנון - עצם הרכבה, שטקרים אלו

קרו דבבו טבוריים, שטקרים כאלה אינם יכולים לקרו אצלנו
—

ונני שמי: מי אמראי אישיות למפעלים אלו?

מי עשה אותן? אפסם ישבו פטור האחורי לכך, אולי מקובל, שעושה המעשיות
הייב באהירות לסייעו. אם לא כן, לית דין ולית דין.

ונני שליטין מה המתאים האיזבוראים ומה

המלך האחורי לדבריהם אלו?

אומר רבבי קודם כל בשבייל הפרטיכל, אחר-כך

בשביל חבריהם, שאולי מטעניהם בדבר. בטבורדעו עונינים אלו מיר התהיל
הבא בחקירתו. כשתקבלו באם ידיעות מהימנות, שופר על מיהן לתרוע
לדין — נקבעו האជדים לדין.

תקירות הבא בתעבנה ובדין. נתמנתת ועדת

שרים, הבא נתבע למסור כל המוכר לו עורת השדים. היטה עשה מה שגדירך
לעשות, לפחות אמור לסתה דין ומשבון יהיה לו לפקול על פיו, לנדרת שת

הוכיחה טבימתה. (השדר ז. גרייברגוים הרי ישבו בית-דין בבאי גליון)

הוותה בזבב המשך ביזתיים לפני תוקה של שיפט תש"ח, שאיוה טהורת לבו,
אורום לפיה טעה אין חרפת אהבתך.

איובי דרצת לחתמאות עם מר שפירא, מי סאותנו מתנגד יותר לדברים אלו. אולם לדעתו, שיחסם מברים הטענדים לדברים אלו יותר פוגע. אם אתה, מר שפירא, מתנגד לכך יותר טנסי - תboro עלייך דברה. ואילו כאן, בנסיבות המסתלה, לא הייתם רשאים (ביחורך פה בבחוב) לטעון מה שטענתם בבורז לועדה. מ"ג בנסיבות שען בנסיבות, עפכשו נתקדר מפדי מה בתמכתה וולדת שריכך ומפני מה ישנו ירעץ מטה. אתה, מר שפירא, סייבת לפלא חובהך. אתה, שבזדעזעת כל כך, לא רצית לקיים החלטת המסתלה, מארם שלא בזאת אין בפיגייך. הועלה הצעה חוקה, שהmastלה לא קיבלה אותה, המסתלה הטענה, שתועדה תוכל להעניש אנשיים ולהושיטם בס أمر לשנוגעים ימיים. הממשלה החייבת, שתועדה תחקיר את הדברים וחורה לא חורה. אורבך לא אמרת על צוין לעם.

אתה, מ"ג בנסיבות, גילית גם פקודו חרבחים:
הפקורה, שבתאי בחיפה, שיקח כל הרכוש שנותר. אסום כיתגה פקודה, שהmastלה תקבע אם הרכוש האמור כדי לפניו שוד פרמי, או אם טטרם אגיד מפני מה תיביא עד עבשיו ולא עוררת על השאלה בזבזה.

מר שפירא אין לך זכות לומר, שהזדמנות היה לך לעובדו. הייתה רעדת והיה לך לשלוט הרבהה (השל ב. בנסיבות אתה הבשלת את חורה). אתה טירבת לפלא נס שהmastלה פלין לmastלה. (השל ס. שפירא: אבקש רשות לפוך סודקה אישית).

היוועץ המסתמי חיוה דעתו. אין הוא יכול לציין שבותיהם של כל העבריים נס ואות מי צריך לתחזק לדין. אלה שפטותיהם ידוקים צוינו על ידו. הוא היונה דעתו על האחריות הכללית בפינן, על המשפט. לרatty חסר ברבריו דבר יסורי בעניין הסוד. בעניין זה יש זיפוי ואילו ירעץ פאני מה התעוררו חבריו המסתלה כלפי עוני זה עכשו. ידוע לי ולובטהי סטר סיידית ומר דיזינגכלט יזבבו אם הדבר, שהזדמנות פקודה, שכל אותו היין להודיע בפנק עשרה או שגדים-עשרה יבאים על רכוש נושא הנושא ברטותו (השל ב. ס. עיסאדית: עברו שלושה חודשים ותוחק לא אורח). אין לי טעם בעב

אוולם אם יתיה עכשווים שפם - יהיה ו逮י חיפורי. אני רוצה לבקש תשובת
לכטם לדין ושבורן בירוחם בוגריך קמיעף זה.

כגוע לניליל והתהפסו כמה דבריהם. לא כל
הশמות סתאיות לעובדות. נתרדו מטה לרבים, מה שקרה בדויימת או
אפשר לבור. יש מיפור, עבין המיפור הוא רציני ביותר. התקلت בכאן
כבר במרקם חראזונים, והגיינז דברים קשים, אטנם לא פכו יה, אבל
בסביבתי היה הדברים קשים. הסתום על חבר אחר לשורת בירור בענין מכוונים
ונעשתה כבגרו פולחן אורוגנת, שלא יפלה את הבירור. היה עליו לחק גדר
ואין-אפשר היה לנבר מה שקרה בדויימת. היה מיפור, גם עבין משוד יט
חיפור. דבר, טין האיבור כלום בו - קשת לשושן, עבדת תיא, שולק
גדול מהאייר מעורב במיטה השוד. יתכן, שיטן קיבודים, שלא מסור בגעין
זה, אמי סוכן להאמין, קיבודי הפורל המזרחי לא מסור מזeh, אוולם אם
האייר מודע - קשת לאילם בו. ראייבו זאת באטריקת בימי ה"פרוחיבישן".
קשת היה להילום בעריכינט. האיבור לא דאם בחזק זה. סבורני, קהיולץ
הטפלטי עשו לבן אשוב. עבשו דואה אדי, שערין אווץ לב כרי לאמר דבר
זה. באיבור אין הדבר מתקבל כחוך וקשת להילום בו.

בעין הגבאו: ישם כאן פני דבריהם, מלבד

הרברים הפלרוניים.

היה בטענות בחוץ-לאילץ ואחר-כך כוכב בשעת התנכלות הערבים בכת-הזכירין,
ובאן דיתנה לו הזרחות להתקפה. מקרה זה אילנו טיפוטי. אוולם מתברר
שבעין זה תחתפו אונשי-צבא רבים.

שתי סיבות כלליות לדבר: אתה בתוך הגבा
וואחת באיבור. אם לא דאם אם הטענות הבלתיות, שדרמו עליון זה - אם
אדם מכוונים יתחילב ביתה לא יפותח הדבר את הנבייה (חסר ד. רמנז יטעה
הטענה, שלא ניתן עונש כזה).

על דבר אחד העיד היעזק המשפטים האזרחיים

הכלליות, ותידיעו שפודדים. המשפט המתייחס עורך לפני כי בראות מיניהם. הוא מתחיל בראלאדתיים ובעוד סקופות, שלא אובייחם באין. נתבלה מטהו, שדברים טאתנו סבורים הינו, שאין אנו סובלים לו. זה דבר טלטוף, אולם במלים בלבד לא נקשר דאת. יש מטהו בתבונת של הסוג יהודים (זאת עשו יהודים רביים ולא בורדים), שענין השוד כשלר. צריך להטעק בעבירות ולעשות פועלה. צריכה להעשות גם פועלות ערוגשין, אולם לא להסתפק בכך. פועלם בזאת לא נועתה עד עכשו. מר שפירא טוען בגדי חמאת'ר. הוא אחראי במקצת לעניים. ישנה פועלה תרבותית ונפרוכות אסיפות ומורבים בחן על עניין זה. צריך לומר, שמי שהו אחראי לביל בעשיית הקלו. אולם כבגר תרופה זו לא ניתנה מתוקומתו גאנצדור. וזה אחר השורשים, שהצמיה מעשים אלו.

השורש הבלגי הטעי - אוורט הטענת באבא.

מר גאנצדורים טראל מה היו הפודדים, שבתנו לאבא. היה פודת טיבצע, תבגית של פועלה. כאמור, שתגילה יש להתקין ולהתקדם וכדו'. בפודת טיבצע לא נאמר דבר על כלשיב אלו ולא היה צורך באטייה, אף על פי שישנם כאן דבריים, שהם סקרי ספר וקמת להבמיין היבן חובל בין פעעים הקשורים בעצם המלחמה לטושים שנפלו לא לזרען טליתם. אם יושבים כאן ומתפרדים בקהל על המלחמות שנעשו, לדעתו, אין לכך משקל מוכרי גדול, אלא אם בן בוקטים עמדתו של נתן לפשי. רצוי עשרה הגיוגיות הוא הולך עד הפה. אולם

הייתי רוצה לראות איך יתבהג אם יתקפו אותו בביטה, בגין כל ילדיו או לא, בגין הפשי אוורט, שלא צריך בכלל להילחם. הוא גוד במלחתה מצאת, הוא פאנציפיסן (חטר ד. רמז אין הוא אומר, שאför להתגוררן). הוא אדרט, שאדרט לירחות, אולם אלה, שאינם זוקפים למחרת, הייתי רוצה, שישרטטן בדיעוק היבן סמיימת המלחמה. לא כל בן קל חרב. אולם בדור, שהיו מקדרים, שלכל הראות הם כעבורי לתחומי המלחמה.

בלגין הפלדות, - בדקתן לא תאמץ עוד דבר.

ישנה פקרות-מייבצע כללית, שהיא מוגאת למורעל. (הסר ז. גראנץ האיגוד

לעיקות על מקורות, שהובילו דבריהם, שהסילו את האקטים. הדברים אמרו לא בפקודות הפלציגל, אלא בפקודות המפקדים הטע ומיים). זה יתובן. ישנה פקודה ט' [REDACTED] ש匪א ודיי טנשילה. אורלו בפקודת פלציגל לא תבזבז דבר כזה. מנג' פה לא ניתנו עם אותן הפקודות, טגיתונם ביחס לנזרת - זו הקושיה. בכראת, לא השיבו, שיט צורך פירוש בזיה ולא תיארו, שיקדו בדבריהם לאלה. יימצא, שהיה זו משוגה. אורלו הרבירם האלה קוריב טהור שאין מושעת בזבז. הacula זה דבר מסוכן אין כטורה, כי יש לו נשק. ביחד מסוכן צבא הלוחם והוררג. צבא, שאנו נתון בטסורת של משפט, מהירות סכבה. עלbor רבע עד שתשתרש הספעת במרכז האצבה. ישנו גורמים הטהליים וועלפיים את הטעעת עד היפודר. אין הם מתכוונים, שיקדו דבריהם אלו, אורלו גורמים הם דבריהם באלה. אילו היה היה מטעעת בזבז לא היו חיילים מוחפים על מעשיין אלזו. היו שואלים לסקול מה קרה במקומות, שבו פקר שם אל הפעולה והו היא מספר בדיקת מה טקרה. עכשו, כשהעכין נזיל למשפט, האנשיים מוחפים זה על זה ורקשה לדגש מי התייבב.

אלו הם שני הגורמים הגיבוריים: א) עבין

השור במקבל ציבור וחתוק, שטרטטנו בעין, לא בזע. הוא לא ברע, כגדאות, מטעם שתאנשים מטעם זה על זה. ישבם שני שרים, שהיה להם לבזז את ה חוק ורוביון, שנמנעו מלבדו לא מטעם שהם מחייבים מעשי שוד, אלא מטעם היינן חיבור וקשה להוכיח את התאשמה. ב) אין מטעמת מספקת בתוץ הצעב.

על שאלתו של סר קפלן עלי לשובות,

שהדבר נמספר לטטה והמשה יביא אם העבין לרין, ויברווק את הפקודה.

(השוו ז. גראיברויין: אי-אפשר לקבל כל הפקודות, שהזאו כל-ידי המשפט?)
זה ישבן ואפשר בתחולן לקבלן.

שוחתי עם המפקדים, שיבילק את הקבאות.

שתי האיבות השתתפו בקרבות אלו ורציתי לברר מה היו המביבות, שנדרשו את

המקרים שקרו. ברור, שכמה פקרים לא היו כל שייכות לפלמפה, וכל מיל בודאלி יורע ذات. הפסקרים הסבירו, שהטוקפים קרו כתוצאה מהירוט הפלולה. הפלולה נפשה לכואדה ששים שעלה. לטפש נטשה טאות. ששים שעלה עדר שהגינו לבנוזן. כך פעולות האכיבות בגיל עזתו ארכו שלושים ושם שנות. תהיילם היה להם לתקוף כפרים, להגיע לחם ולעבור מקומות לפקים. פקדי הפלולה לא יכולו להגיה פקדים גבויים בעורף. מתקדמות היתה מהירה מאד. כמו כן לא יכולו להשוויה על הנעתה בעורף ולא יכולו להגיה את הבקרים נסותיהם. לשם זה צריכים היו לחשיר בעורף מלע את כל האבא. תקיד האיקוד היה לאងיע עד בובל הלבנון. הפלולה נעטה במשך שלושים ושש שנות וכמעט לא היתה אפשרות לפקה על הבעתה בעורף. אילו נשארו שם צאות רבים ונתקבנה פיד מושאל צבאי - היו נסבטים בדברים רבים. אולי אפסו טשול צבאי בטקומות אלה, אולם לא בינתה לו אפשרות להביא עדר ברחות צבאיים ומשורתיים, טיסינו לו בתפקידו. (חשו י... בריבובו המשטרה הצבאית איך מתקנת אחורי האבא?) אמרו האבא צרייך להתקדם ולהיכנס לפקות הממשל הצבאי. שבענו, שלאחר בירוח מקום טיר בכונת המושל הצבאי וקובע, שאסור לדבאו להיכנס לפקות. המושל הצבאי יכול לעשות כן אם יש בידו כוח. אם אכבר ייכנס יהידי לכפר ויעזבו - מה יוכל הוא לעשות אין לו כוח לבצע שום דבר. אכבר שוען, שטינו עליו אתריות, אולם לא ניתן לו הכוח לבצע דבר.

בוגני לאמר כאן, שהטייך הגדה בזבאו
ברור, שמטעים שבשו כגרנים הם וודאי אילו מקל בחומרתם טדר שפירא, וראה את הסכנה הצבאית שבסבב, מלבד החמיכת המולדת. ולמר קפלן עלי לאמר שנטלית זו גמפר הענין לידים נאמצות. האיש, שכך את העניין, היה לסקוב, מתיחס לדברים אלו בשילוח גמור, ואם טפילים עליו דבר - יבצע אותו ואפיקו אביו הוא חמץ יעלת אותו לגורדים. בטמת ישנת הבנה לדברים כאלה.

צריך לעשות מה שפצעיך מך שפирוא', צרייך

לעשות תקירה נוספת ביחס לאכשיהם, שעליהם כוונת אחוריות. בדרך אחרת טכניות
אbei עם מך בנטוב, שאחוריות מוסלת עליהם. אולם כשהוא אופר "עלינו" –
הרי זו סליחה ולמענה הוא סבור, שהוא מוסלת על אחד הגבאים כאן. אף הרא
וגילה פקודה פסוריית, שוגכבה על ידי האיש הזה... אָפַּעֲלַפְּיַעֲנֵן יִשְׁגֹּן
רבך אחד, שאחריותו מוסלת על בולגרו. בדרך לי, שהבא יתא לו לגולות פרטיהם
ולעשות בסירן דוסף לבירר את הדברים שקרו בדרךם. גם שם בעשו מעשים לא
מתות מזדעזעים ממשי הגליל, ואין-אפשר להציג להקר דבר. יש לפנות את
הণדרון אף-על-פי שאיננו בסota שיצילת. כשלודים למחמות – מתחים,

בעניין זה יכולבי לעשות דבר אחד: לאמר

לטמה, סיוטיך לבודוק אם מפרטים, וכל תайл, עיינא אשם באיזה דבר – יימסר
לפושט צבאיו.

הסדר י. גרייבנוייס: אביע עתדי משאלות: א) לתחוו את העבריים ניכם

לדין (ראגט ד. בן-גוריון: קודם כל למסור

את התומך למשה) ב) שבכלל דין וחשבון על מחלוקת המפעלים.

אפסור או רעה אישית: שניאור, בן-גוריון

הסדר ג. שפירוא:

ואבאי, התאנכנו על ברכי הפסר היידי,

וכולנו מזדעזעים באותו פה מהפעלים הללו, שם בניגוד לחייבן הייסודי
שלנו. לפיכך אילני מבין פניו מה מעבירות מך בן-גוריון ל恒heid את הויכוח
בעניין זה לשחה אישי (ראגט ד. בן-גוריון: אתה מירבת לפשות את מעבידת).
לעורם לא אהונא לאסיך, שאגי מזדעזע מפעלים אלו יותר מפוך או מפבר אחר
במפללה. מתוך דבריך סתריך, שאבי האחראי, ככיבול, ובailleו צרייך להעמידה
אותי עכשו למשפט (ראגט ד. בן-גוריון: אתה אחד מהתרבויות האתניות לועדה,
שלך עשתה עבידתך, ולא אפרתיכי, עתה אחראי על המעשים).

אני רוצה, שדבריך יירטבו בפרקיכל: ככנתתי

לועדת מטורן בזורה סובה ומהורן לעשות משהו למביעת המפעלים הללו. אולם

לאחר שהובא העגין לדיוון במשפטו וסתעתי דבריו מר בָּן-גּוֹרְדִּיּוֹן, אגיליטי
בهم יפס לא טוב כלפי הועדרה (ר' דבָּן-גּוֹרְדִּיּוֹן): ככלפי החוק, ש晦ירת
הועדרה). אני אופר מה שהרגשת. לדבריה בזרותם הבוגרי, שועדרה זו לא
תוכל לבלא תפקידה אם היא שומרת טרי הבשורה וראש הממשלה את הדברים
שאמרת. כמובן, שאחת צריך להאריך את דברך. אם לא כדאי לך לאחד דבריך
למיינס לוולדת בזאת — טימן הווא, שמתייחס אמי לציינית לדברים הנאים לך על
ידך. היהת ואטרת הדברים רציניות, הסתמי את הטענה והסתלקתי מהועדרה.

ראש הממשלה ד. בָּן-גּוֹרְדִּיּוֹן: אני מצע לטעמך, שבתבע מהמשה לעשות תקירה
נורספת על פרטיך הדברים שקרו.

חשר ד. רבינו: אני מציין לך אם את הועדרה כדי שתחזור אמר
המקדים, שקרו בעקבות ותקדים אחרים, שעדרין
לא בחררו. בנסיבות הקודמת, שרב בעניין, הייתה שפה, שהעגין הסתREL ביחס
להרכבה הועדרה. אני מציין, שארותה וערתה תחילה עכשו גברותה ביתם לדברים,
שקרו בעקבות. אכן יודע במה הגליל ערך בעניין זה מהונגה. צריך להודיע,
שכל עוזין כמה יובא במני ולדה מיוחדת של המשפטן כל פעולה כזו ייחוק
ועל-פי תקירה זו יימסרו העברדים לדין. סבורגי, שפבודת הועדרה עצמה
תתן לך רצוי.

חשר ב. ט. טיסדיות: תועדה מהבנה לצורך תפוקות, שנקטו כב
על-ידי האבא, או שיובאו לאות לבירור כל

תפעשים סטונ זה, שייענו בטעיד?

חשר ד. רבינו: יוכאו בפני הועדרה כל המפעשים סטונ זה.

חשר ב. ט. טיסדיות: יש לי שורה של הצעות, שתובשי בכתב, ואנו
סובין לתעלותן כאן, למגיעה ממשי תשור

אם תיבחרו ופזרה בזאת, אמי נציג, ספר רמן
לתייה פבר בז.

חומר ס. שטירמן:

ישנה חזעה לבתו רעדות-שרים מתרמת לבדיקה
רמשונת כל עוגנים אלו.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

מהרבת שר הבתו לഫוכות כל חומר לוודיה זו.

חומר ד. רמן:

אלג'ד להצעה זו, וגלי לאמר, שוערה כזאת
תוליש אורחות האחריות של שר הבתו כלפי
העגין, ולנו לא חומשי כלום.

השוו י. בריננברג:

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: געבור להזבעה.

מ. ה. ל. י. מ. י. מ. ב-3:0 קולות לקבל הצעת השיד. רמן לבתו רעדות-שרים
מתרמת לבדיקה מקרני השוד והרזח בזבאן.

לדעתי לא בתקלה החלטה זו לאורז ההזבעה,
טהילתם כן פבשירו.

חומר א. קפלן:

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: לוודיה היא, שנטקלה החלטת זו. אם אברים
אינם מלבושים - איין יכול לתוכריהם להגביע.
בידועך-ראש חייב לקבל את ההחלטה. תיה דוב להצעה זו.

מי שאיננו סבור, שזה הפתרון - יצביע בעד.

חומר ד. רמן:

נצביע שוב ואנו אצביע בעד הצעה זו.

השוו י. בריננברג:

אתם מבטלים ערכו על בית-הדרין הכספי על-
ידי החלטת זו.

חומר ב. ש. שטרית:

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: זו עצה לבודור מקרים, שניים וועלויים להיות
בעתיד. אין זאת אומרת, שזבאן או צד זריך
להוכיח אם חקרים אלה. דבר זה אינו מبطل את-Amridot הנוראים האחריות לעבini

מה סטטוטריה של וועדת זו?

השידר נ. בנטוב:

תשאל את המציגים ולא אוטוי.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

כשפדרתי שאלת הוועדה, לא בטענה שאלת הסמכות. תפקידו לא רק זה ולדרותם.

השר ד. רפטז:

הבדתי מזכיר מר רפטז, שלו הועלה לחקור מה היה ומה עלול להיות.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

חוושתי שדבר זה ישבכו מארך ונשובה לפצב, שהזיכרו בו קורם לבן. בחרנו וערכו. מסיבת

השר י. נירנברג:

אין אפשרות לא פשתה עבוזת. אם השפלה עשו שד הבתורון. הוגש לנו דין ושבו בדין ותיעטיבה פעולות על-פי דין וחשבון זה. אם נחיש עכשו בעלות בולדת, פירוש הרובל, סבוריים אנו, שחדין ושבו איזו ספק אותו. אידי זה מפדרים אנו את שד הבתורון מהאחריות מוסמכת על שר בן-גוריון, ולא להחליף). אידי פירוש הרובל, אידי פירוש הרובל, שיעשה בכל טעם-דין מה שעשית גדורות לנדרת ומגןך.

השר ברק י. ל. פינס:

סבירני, שוערת זו צרימה לפעול ליד שר בן-גוריון להיות בתוכם.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

שנקנו אם הויכוח ואות הדעת בערך ובעד הוועדה. כבוד להצעה.

מ"ל י. פ. ל. מ. לבחו כוערת מפלה. תפקידו לא רק זה ולדרות מעשים בפבר ובעתיד - אם יהיה כאללה.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

כמו חבריהם ייחיו בוערת.

אני מציין ועידה של חטאת חכמים: שר אבטחו לנו,
שר המשפטים, שר אעליה, שר התמבוקלה,

שר הדרי ב. ל. פישמן:

שר האכזריה והמינISTRY.

אני מציין לבוחר ועידה קשנה של שלושת מבריםם,
ועודה זו תקבע דברי חמעולה. אני אזכיר

שר ב. ש. פיסדרית:

לה מצורתי להצדרת הצעדים, שלא ייאנו מקרים נאלח. תקיפה של עדות זו
להציג הצעות ולא לחקור.

הצטט היא בוגזר להצעה הקורמת, שהועלתה
כאן, או גרסאות לה?

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

אני מציין הצעה בפני עצמה.
הצעה היא לבוחר ברעדת של שלושת מבריםם,

שר ב. ש. פיסדרית:

שמתקיימת להציג לטיפול הצעות, למתקין תקנות, שירות לשורול ותטבונת
הישגנות פעילים טענונים

ישנה הצעה אחרת חוץ מהצעת מרפ' פישמן?
(אין הצעה אחרת)

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

מ. ה. ל. ס. מ. ברוב, שהולדת תהית של חטאת מבריםם.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

מרפ' פישמן הצביע, שהברי מוציא יהו' שר הביטחון

שר המשפטים, שר התמבוקלה, שר האוצרות וחברי

ושר אעליה וחברי. ישן הצעות אחרות?

(אין הצעות אחרות)

אני מציין, שדר תמלפשים יהיה יוז"ר פרעורה

ויבנו אותו.

שר ד. רמנ:

היוז"ר ייבחר בישיבת הראשונות של הוועדה.

מ ת ל י ט י מ שוחרי הועלה הם: שר המשפטים, שר הביטחון, שר חכירות
רפואי, שר הפליה, שר תחבורה, שר החקלאות,
שר המשפטים יחתה יוז"ר הוועדה.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: ישנה חזעת מר שיטריהט. הוא פזיע להטיל
כל ועده של שלושה שרים להביא לממשלה
שודם של תקנות לבניית עשי רצוי ושוד, והוא מתרבב להביא לוועדה שורה של
הצעות.

אני פזיע, שוחרי הוועדה יחוו שר המשפטים,
שר המשפטים ושר הפנים.

שר ב. ט. שיטריהט: אני פזיע, שר הביטחון יהיה בוועדה זו.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: אלו הם שרים, שדריכים לספק בדברים בכלל,
והם יביעו הצעותיהם לממשלה. כמו שזכיר
אני כבדה פעם את ועדה לעניינים כאלה.

תשספ. דוד נבליט: נכון תרבות, אולם מר שיטריהט התייחס ממנה.

מ ת ל י ט י מ לבוחר בועל של שלושה שרים (שר המשפטים, שר הפנים
ושר חקלאות), שציגו לממשלה דרכים לבניית עשי הדורע
בצ'א ובאורקלוסיה האזרחיות.

ג. בכין לאספה המכובנת

שר ב. ט. שיטריהט: אני מוכע מכם בענין זה תחלה עקרונית.
בוגע לבבין האספה המכובנת בתל-אביב ישבן
שתי הצעות, שארין להתלה עליהן. גם בוגע לירושלים ישן שתי הצעות.
הצעה אחת, שנקין לסדרה זו את אולם הסוכנות היהודית, והצעה שנייה,
שנקבל ממך גראנובסקי את הביא, שבוגה עבשו הקרן קיימת לישראל ועוד יין
לא געטו זו מחייבות זיינטן, אפשר להתקיבו.

בחל-אביב הפסג הוא פזהו יאנח האעה
לחטקיין לאטרם זו בכנין "סן-רייטז" וקולובז' "קפט" הנמצאת על ירו. אפסר
לאפק שבי הבניינים, פיתוח אולס טוב לישיבות לאטיאת הפקוגנט וב"סן-רייטז"
יחיז מחררים לאכזרה.

ישנה חזעה שבית, לבנות בכנין פירוח קרייה.

בגין זה אגי תובע מפלטה עקרונית,

ביחס לבניין ארס יאנס אגי פקופוקיטן אין
בטורן, סייפיקו להקים עד לאסיסטה הפברוגנט. אין לבנותו אלא בעורתו
היזואת סהכלל של חבסא, בלומד על שר הבתורן. אם שר הבשטורן יתנו כוח
הארט זיינדרו בכנין 24 אפוא בטاعت לאמ - אפסר לקורת, שלפחות האולס ימיה
טובן לישיבות תאטיאת המברוגנט. אם לא ירבסת דבר - אין להתחיל בעורדה
(חסר ד. רפסז של העבודה ומיפויו צרייך לערוב, שאבכין ייגמר בזמן).
ערבותו לא תועיל. דבר תלויה בהחלטת שר הבשטורן (רהתם ר. בן-גוריון)
כח אגמיים צרייך לגין זה) אידי יוזע.

פקופוק פְּנִי אגי פָּרִיזן, שאבכין אודס,
עם מריהוט, יעלא 77,000 לירה. הערכה בירג לחתקנת שבי הבניינים,
הקדרכתי תחילת - קולובז' "קפט" ומלון "סן-רייטז", סמליך פטיזוריים יצלו
26,000 לירה. שר קפלן אונן, התפקיד הזה יקסן באלאזים או סלוסת אלטימ
לירה. אולם זה לא סקלם ולא טורידר. מלבד זאת יכו לפט פטיזוריים.
אגי פָּרִיזן, שאטיזוריים וחתכוות הארגנות יקלר משלוושים עד ארבעים אלף לירות
(מלבד הסכום של 26,000 לירות). כלומר, ההבדל בין בכנין חרט לאטיאר
הבנייהים הקיטיסטים איננו גדוול כל כך.

אגי טזיע לטפסלה לוחלהט החלטת עקרונית,
אם להעירין בכנין חרט או שיפורן הבניינים הקיטיסטים. אגי פָּרִיזן, שאמיה לוי
פלוגטה עקרונית עם שר קפלן.

אני אציג להחלטה, שנקבל את בית "הכיפה"
לפערתו זו או או קניות פנין חרטם. סמ' איז-

המשך א. ציוקינוב:

אפשר לקבל את בית "הכיפה" → אני מעד לבניין תרשים.

אני ממכיר לבניין מדרש.

המשך ב. קומלן:

ספנוי מה לא נקבע את בית "הכיפה"?

המשך ב. קומלן:

אין הם סטטוסיים נכון ואין רצון לרכיב
עטמות.

המשך ב. קומלן:

אני רוצה לאחד בימורקי גדור בניין מדרש:

א) הכספי. איזדי סבורי, שמיירוץ הבניין מיתן לפועל שגה (חורי דבריהם אמוריהם
בגצה אחת בלבד) יעלה לנו בפעריהם אלף לירות. אם אני סביר כהשברן כסה
שולם לנו מט המכמת לבטה דריין אידי לאלהם שבר דירה. חורי יעלה הדבר פרודת
מסוכסום, שזידן טר וריכנבוים. בניין מדרש יצלם הרבה יותר.

ב) הכספי תהרשות יימת טען או פטור רשות

לעץ (בלוקיט ועץ). סבורי, שוג מנקיות כהוון רגס סכחים פבריאות לא
כרגע דברך.

ג) סבורי, סקנות מושבנה של האסיפה

הסוכנת בתל-אביב הוא זטבי. איזדי סבורי, שפליינז להחנה לבניין קבוע.
רבר זה יעלה לנו כסף רב ריינן דמן ממושך ולא נטפס בבית היה דמן רב.
לאזמת זאת אם סולרים אלו בית, וראי תשוכן בו האסיפה המכובנת 12 או 18
חרסים ואחר-כך תעבור למשכנת הקבוצה. אידי מוציא לא להחלטה, אלא למஸור
את הרבר לשיקול דעתך אל גורה, שתיעזע ותמלחץ טופיה.

צעמה לטאהה, איזור סר קמלן ביחס לטזומות

המשך ד. רפטן:

טזובה בעבור של האסיפה הסוכנת, אם
ויבנה הבניין בקריה, ינוזל לדברים אחרים, אם לא לאסיפה המכובנת. חורי
גמזהים אבל בטעוק בקריה, ו אין טעם, שהבניין הזה ינוזל כראוי וס' לאחר
טפיזוב אותו האסיפה המכובנת.

הבר א. צוילנברג:

יהיה אולם בזריזה, והוא נושא כאן פאר.

ראש ממשלה ד. בן-גוריון:

קורם כל אפשר לחקק את מאולם לחדירים,

והדי במאים אלו בוחן נושא זה. יגידו

אנו שוקם המצעדים עוזב בתנאים קשים פאר - בחר אחד יושבים ארבעה אנטים.

נזכיר. לא קורם אני פרובידת לנער

למר גריינברג, איבר פגלה את תקשיט, שיח לי, בפני הפסלה, פטור סלא

תעדות לי. חורי רוגמה חייתי בירושלים, ובין שאר הדברים בקשר סבג'

לשהבד שפאות איז שאנבא. באתרי לפטה ותבעתי, ששלחו עז סאות איז

לי רוחלים, תודיעו לי, שלחו מאות חמניות. אמר-כך זאלטי אם שדרו טמיין

חמשת, זאכו לי בשלילה. קראתי את הטקסי ואאלתי מה פירוש דבר, זאטו

תירוגים רוגנים. לבסוף שלמתי סודם, שעד יומ שמי הוא מיד לאחריו נאכל

ירושלים אנטים. הוא שלח לי מזווג, שהוא זרייך קיבל את הפוקה מהפסגדל

ועוד מזגי תירוגים. בעקבות טקי זה הוא עבר מפלגה. שלחתו לפקיד הפסגה

פלידי הוראה, שאמ עד יומ שמי לא יסנתו אונד אנטים - יודה טמאנידו. וזה

סונדרו האנטים. אני יודע פאייל אל פקי זה ושהרכר לא כל כן פטור.

(הבר י. גריינברג) אם כן אנטים גוד כני חד, הוא לא ייכנה. סונדרו,

סונדרת פאלו תל-אביב יכלה לעשות זאת. אם מרצח - הפני ייכנה. אם

יאסרו לפועלם, הם בוגרים פולנס - יגנו אותו לרשותם. סונדרו, ארין

תחילה לסתות את התיאזטים ולברוך אם בכלל אנטרי הדבר בזמן קדר בזה.

אני יודע מה אפשר לעשות בנסיבות דומות דומות ואין הベル בעניין זה בין מושלים

של פסדרתי או של הריביזורטיטים, אלא צוין לנבר תחילה אם אפשר בכלל

לסתות זאת תוך חוף פקר לעופר לרשותבו. אם פר בענוב יאנדר, אנטרי

הבר - אקובו.

הבר ס. בונדי:

הברוחים, פתיעות עזם, אופרים, שדבר

ניתן לכינוזו.

השר הרב י. ל. אנטולין

סביר איך שופרלטגס יהיה כאן? עם התתתורת הפליטית נעה עניין העברת לירופלטיך רזינגי יותר. אולם דנים על כל

דעת הנספח ד. דן-גוריוון

נאחוויות.

אני רוצה לתרוך בכל תרחק במצפון, שיבנה מבני גדריה. בית "הביבה" זה מקום מיחידי, שאפשר לאביזר בתוכו נסקרים פכוור. כל אשר המבוקש על בגדים טוכנים אידן באוט בתבונן. סביר מידי, זה היה לאפקת "הביבה", אולם אל נסיל על "הביבה" את חדר כנרת רצוכה. אם הרבר קשור בכם - מושך, שינחנו הטעמים ל"הביבה". אם לא בזאת תלוי הרבר - לא נסתוד על כן. אולם מקום אחר אין, והcosa, שיזקע בכנים, אכן מיותר.

הרב י. א. ציגלינגר

אני שאל עזמי: מה יהיה בקרית לאחן שטבורי המטהה למקומות אחר? מהו כאן טרדי מסלה או מסדרים פירוניים. סבורני, שיתינו כאן טרדי מסלה ולפעת יסייעו כאן חלק מפנורמת המטהה. בין זה תמיד יהיה בו צורך לאירועות מכרבות, ורוא חרטוי לנו. אדרי יכולות אבל רואים אדו את מקומם הנכונה לישיבות פרעוזה המדינית ומה שנעשה בכנים זה לא יטרור, העוברה, שהמרזיאון לא כטב רוחה מהירה בין בתליו בישול וצישון - סבורני, זה חי-כבוד לטוויזיאון. אם לא מאנכי מרים מתחים יותר - מין, איין אהן, זה מוקם דמן. בין אולם רוח זגדול צרען נטף רב, אולם הוא יאט לבן מפיד. אמצע לא יהיה פיקוד ייחימת הקבוצה של האסיפה המכינית - נזרק לאולם זה (ולא בדור, שלא זו יהיה המכין הקבוע). אם נגיד לבנים קבוץ למושב המטהה - יהיה זאת מכין מפואר. לבן, איין חדר להקים את המכין הזה אמינו גמור לעבור סבאן.

אבי סמיון, שהבוגרים ירבעו לעבר רחוב+

ביזה וביליה, וזכרנו כי אין לנו את הטעות העטפל. בזו אורתם ביזה וביליה,
השלאה את הרברט. טוביוני, גם פנסי יראה לנו, אז הם איש איבר יכול
להיות ערבות, שלא ירבו ימי הנטם. בקרת כזה נוכל לאנטם בירושלים גוז
שבוע אחד או מהימן מושחת פורה של שבוע. אין לנו בכך, אם מאמבון
המושער הוא, שהבוגר יכול לקום כבן אדם. עלולו לחירות טעות בעורוים
או שלוש טבאות, ואין סבנה כלל. אבי בער מקומן בכך חזק.

הדר מ. טרייריך

בנין מושך הוא בדרך כלל מושבם פרעה, אז הם
גורשו לדרך אחד, אונתיאל לבנות בכניסה וללא
נובל לסימן בזון קברון. גם גסדים כתיקון, כסאיין אלה של בזון תארם
וחמראם, קורה אמריך, ססיום העכורים דרך ותולן. על אותן רכבות וכמה עכברים,
אנו בדרכם לפזרה כוון האדם וחתמരיהם. עד סנתהיל לעבר יננור ודיי חורה
יטים. שביעיים לאחר חמירותו סוכרים אנו להתחטט ולא יחייה לנו התקום
המתאים. ראיינו דזונם גטילת הכבאים בקריב. זו עבורה פשעתה ירחה
ואינת צדקה טומאים גרולים, שלא עדרת מצאה. אָנְפַלְ-פִּינְ-עֲרִיכְ-אָבְרָם,
שהעיגן גסן ותולן ופראיין צבוריים אנו כה סבל ונרט לנו. הגיטים החווילו
והכבאים ערין איינט טוכנים.

איילן מיה לי בטהון, שאפער בזון איזר לפיזים

כזין האולם – הפיתוי חוץ מהזעם זו. אז הם איידי בסוח בפק (רחתה ד-בן-גוריון)
חרין גם מס זילידון. אם יתעככ טיום הבניין – נשב איזר שבוק בירושלים).
וז שגהילם להפער את המפעלה לירושלים או שתשב מסעימת חטודנות פאן.
על כל פגית אי-אפאר לחטאים, אונתיאל על חמי ירושלים ותול-אביב. זה דבר
כלתי אנטרוי.

תיזה ואין לי תקווה גרויה, שהבוגר ירנואר

בזמן – אני מזע לקביל את המצעה האחרת.

אבי סמיון לפסור את העניין לוגעתי,

הדר ג. דאלן:

רשות המפעלה ד. בּן-גוריון: הרב שטפן צרייך לאבינו, אהבתנו זו, לבנות
בנין חזק או לא לבנותו - אין לה שום
שייכות להחלה לעצור לירושלים. אם נפוך לירושלמיים לא קשור על הבניין
שכונינו כאן.

יש לנו שתי אופיות אלטראטיביות: א) אולם
קיילוז "אומס" על שפת חיים ב) בנין אדרת בקריה.

להצעה לבנות בין חוץ בקריה ~ 8 קומות
להצעה לsscור את אולם קולנוע
"קומל' ובנין "בן-רייס" ~ 8 קומות.

רשות המפעלה ד. בּן-גוריון: אמי מציג לפניו את האניין לוקדתו, שיחיו
נק תברית גם תרומות בבניין חדש. אמי
מציע להוציא לפועל את מר בנטוב.

ס. ה. ל. י. ס. מ. לפניו את ההצעה לוועדה של סלוסת ארץ: ג. גדריבאים, ט. בנטוב.

הנ"ז א. זייליכון: השאלה היא מה תעשייה תועדרה: אם המבנה יהיה
שוכרת בודקם פירמת הריאליות של יכולת
ביזור תעבורת, רכשיה ברכבת, שדבר אפסרי, פוליטה לנחת לאכזרת - ית
שמם לעברת תועדרה.

הנ"ז א. קפלן: בנוין זה קרוב לו התחיר - במה יעתה הלאין.

רשות המפעלה ד. בּן-גוריון: אם המנכית תהייה בתחיר בלבד - יוכא העניין
סביר למפעלה. אם העורך יהיה פיזיקלי
כלכלי - יכולת המפעלה להוביל גורם שר האזרע.

הנ"ז ב. גדריבאים: אם מקושט יהיה בתחיר בלבד - אוטרף לאפרה
מר בנטוב ואל יתירה רוג בערך בוניות הבית.

ראש המשלחת ד. בן-גוריון: המלצה של אלופת חילם מוחדר ותבידוק
את האפ"ן.

תוואיל ועוטריהם אנו כברם זו, אבלה כאן
גודד עניין אחד. אני מזכיר, שחו"ל הטענה עם חנולת הטענות תמייה
בידום לביאי,

כבוד כמה ימינו יזקע ארץ כר וולדסמיין.
אני מזכיר לחכמת לו.

חדר א. קפלן:

ה. כלב-הרים

ראש המשלחת ד. בן-גוריון: ימגו לנו העברת מסרי המשלחת לירושלים.
אנו מוכנים למסים את חוויכתך בעדי
מחזרות גבבה.

חדר הרב י. ל. פישמן: נצליח להזכיר המשלחת מכתב סתום נשיאות
המראגה על המפקדה, שהיתה ביחס לבשר כשר.
המוחלץ עד כמה שמסוגל לאחותך את הדברים, אולי אם טבאיים אותו ליאו
טבב, אטיילו לא היינדי ערבים לחודשים, תרי העכין כובע ללכדה. כשר שריפה
ישנו בשוק ובשר כשר איננו בנסיבות ולא יימצא חרבך.

חדר ט. שפינוזה: אנו רצויים להפסיק עניין זה על פרל-חים
סיו. זה עניין חשוב וצריך לדון עליו
היום.

ראש המשלחת ד. בן-גוריון: אולי יוכל חבר אחר לחשוף, שישנו עניין
רחוק יותר. במקרה קורא את המכובת חזת,
שנשלח לנו, אולי כרעת, שצורך לעשות פעולה נגד הדברים אלו.

הנור ט. טטירז'

סבירו אתה, שיחוזרים דעבשים אסוריים לאומניין?

חצר ט. רוזנבליט'

כפי שזוכרה אם היה כאן דיוון בפביין
אסורי צורכי מסלחת המאנדרה. מוטל עלינו
לחביא למסלה מקנון חדש בפביין. בימתיים קרה מה שפירע פר קפלן טראק -
בית-תדרין חתihil דן גרבך וחספוף גמאל. בסביבות אלו אין רוזה צורן
לហביה תיקוניים לחוק, ראשית כל סופג לחכות למוראות המשפט. קליננו לעשו
רכר אחר בלבבו התקיפה של סעת אסורים, שגדבעה לאוי החוק חזק, בנסיבות
ב-9 נברכסבר. במקום הוגעת פקודת לנוף העניין אני סגי לחייב את המתיקוץ
אהן פסחים-לא. שאריכים את חוקי הפקודה 8-9 ימים ל-12 ימים.
בלאו הכי סוענת מושרתו זו בטה דמן, שלא תרכל כבוס סניים לסייע עבדותה
סגן שאה מרשיין.

חצר ט. גולדנברג'

אני סגי תיקוץ גארין תוקף הפקודה לשולוח

חדסם, עד האסיפה המתוכננת.

חצר ט. גולדיינז'

אני סגי לתארין תוקף הפקודה לשוחות
לארכאה מדים, כדי לא להעטיף כל האסיפה
המקורגנת, בוציה הראשוניות, עכוזה יתירח.
ההילטן לאריך תוקפה של פקודת צורכי מסלחת ארץ-ישראל
לארכאה מדים.

ראש המשלחת ד. בן-גדרין: ישנה העת טר גולדנברג, שנדרן עכשו על
ענין תעסולה ובחרות בין התאילים. בפביין
זה הפוך את הדיוון בנסיבות הקודמתו.

חצר חרב ד. ל. פיאט'

שלוחה חבריהם פוצדים לייסינה בתביעה לדון
בפביין סדריים.

ראש המשלחת ד. בן-גדרין: גאניגע.

ב-25 בינוואר צוין לערוץ את מטבחיות
וילינו לדון על מוקם המטבחות במטבח.

נזכיר כל סדר-מישיבת.

ה_nr. 4. גריינברויים

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

על הסעיף הראשון שבסכתה, עזרה ורשויות
לפוחדים להבאת גשר כשר, החלטנו מה אחד. מה כדאי לנו אם כחדרו ונחליט
בוגין? פוגם בסכתה זה רבדים אמורים, שוכני יכול לקכלו. סבוך אתה,
רב פישמן, שיעלה נידך לחכמי קלות החלטה בטעין הטענה גשר כשר
ואיסור פכירות בשער טריהה?

זה הגעת המנגנון. לנו ישנה העומד אחרת.

ה_nr. הרג' י. ט. לוין:

נזכיר כל מה לדון עכשווי.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

אם נדון על תענית, טליתן כאן עזיז
הצעה מושלמת להסדר הדבר.

ה_nr. רב י. ל. פישמן:

ראש הממשלה ד. בן-גוריון:

יאמן עתי הצעות לפדר איזומן א) שנדרן
על הסכתה, שתקבל כאן על-ידי הפטזיניק
ב) הצעת סדר גריינברויים להמשין בדרכן על תפוצלת המטבחות בין החיללים.

ה_nr. י. ט. י. ט. 8:2 לא לדון בישיבה זו בטעין גשר כשר אלא לתקופיד
אלטן זו כספיין לאירוע בישיבה הבאה. רב י. ל. פישמן
יבין תקלה טרמיתת.

ה. מטבחות ומטבחות לאטיפן המכוננת (מחדרות בין חיכליים)

אנטוני פזיאן להפסיק את חריכת הכללי ולעבורה
לדרכן על כל סעיף וסעיף מההצעה.

ה_nr. גריינברויים:

אנטוני פזיאן לא להתחיל בSEQUENCING.

ראף מס' 2. גן-נווריינז אבלם יש צורך על זה; ישנה התנגדות לרגע הדבר.

אם כן ראוי להתפלל בורכתי כללוי.

הה י. ג'ינגרויזט

לאן זו יאנן באן מערות כלויות. אומת

כח רבריס, ביהם לאזרען בחוק זה, ובaan סלק מהלזקתו. אונר אריכים לחוק לא בלבד מעת עזין התפעולו בגבאי, אם לא חמייה, אלא מעת התגאים המיוחדים שבגבי. ועודו לי, שיתחת בנטה זערה פירוחה לעניין. עריכת בחירות בין האילים אריכם התאמת פיזורת של חוק הכללי של הבחירה. אם לא יתאפשר חוק פיזורת לזכך, לא נמיה בפוחדים, שפוך מונת או חזית יניב לנצח את המכירות בחירותם בגבאי. המפקד יכול תמיד ליטוין, שתגאי היינדריך, תגאי החזית, המפלטיהם, איזם מאנשרים בחירותם כהן שנן נשות בין האזרחים. דבר זה יגרום לנו קשיים ותקלות פרובות. לפיכך ראוי להתקין חוק ולא לטוין על הוראות ועדות-הבחריות הפרובות.

אורoso להרקה סיווארת: ישנו אוניגים ובין גבאי, ביזור בנטה פלחטן, שם סודים לגורוי. אם געמת את הבחירה בגבאי לפני מודאות חוק הכללי, לא יזכה לנו פלאי רוח להסידר את הדברים. הסודיות בכרכוכם בעיניים צונחים תפקב. הרוי לרווגה וסימנת הבחירה, סלאי החוק אריך לתולותה בטעך כה יסיד, כדי סיוכל כל בוחר לחיותם אם הוא גזע בה ואם יט לו כל טה לפרט או מה לתכווע. גבאי לא יתיר לתולות רסימת בזאת ואיז-אפסר להכוע טפכו. שיתלה לרזורה וסימנת הבחירה. גלאי בך יגלה טפער תגיליהם. גבאי לא יתיר, ולראת אי-אפסר להכוע טפכו, לאכדיים זיביליות לשלטיהם, להזעם ולכל הפקותם. סגדאים מהם חייליהם. אל כל פניה יימכז, מהזעם יסכים לסת רירית רגל לאדם אחר, כתירות ברכות הפסלה, ומאריות לסתינו של האיש חום מהיה פוטלת על שד אן גל שריהם, אבל לא על 20-19 מני ועדות-הבחירה הפרובות.

רבך אפרון) אם שיר הפתוחן לא יהיה בתוך

חומרה – מחייבות לא תיערכנה. חוץ יכול לחת פקודת ותפסם קשור בו
ושופע להזאותיהם. ישפכו תירוזים שונים, אולי את המחייבות לא יניתו
לכון.

כאמור לי, שיטנו גבין אחד דה – מיפויות
המציאות בחגדה. אז; פלציגות או יתיירות גדרות מהן הנשאלה בגדעה.
בדין כלל 30% מהצעה כבaya כתכונה (כן דאמר לי). לא יגלו לציינליים لأن
בצורת התיירות הללו, היבן ימי, ואם לא תהיה מודעת, ישתחוף בה שיר הפתוחן,
לא יימצא הטדר לרבר. הוא הרבה לתגשי התפעלה בשעת הבחיות.

לכן אוטר אמי, שקוודה זו – סורה לסתאות
את מוקדמת הכללית לבחיות לתכאי חייהם בתוך אבב, מהו תונאים טירוחדים,
ולמפיק את האחריות על וקדת שרים, שיר הפתוחן בתוכם. שאור מרבידם,
אלאו תלויים בתנאים הטירוחדים של חיי האבב, גסארים בתוקףם כמי מה
בקוות הכללית. לפיכך אמי פגי, שנקל את התקורת בפיירון ונרוון על
כל סגנון וחותם רגילים עליו.

הספר א. זיליגובסקי
כברון, אם חזא לא ישתק פוללה, כי
שמטה לשער נר וריזבזים, איז-אפטער יהדות
לשות כלום. אולי חביב פטור לhortה טדריך ואין שום יסוד להביע אי-
אטון לזרמת גאיירות והנחלת באירחות בגבב. יש יסוד ל��ילת טירוחדים
טירוחדים בתוך ועדת הבחיות וביתם לפנינו הפלולים לגורום זיק לבבא
ונין זה צריין טיפגל מטמייד. אם קדושים געדת, שתריה היל שיר הפתוחן,
שיר המיטרים וועל המדים – אין זו אלה דבריהם פורטליות. שלושת שרים אלו
לא יזעקו בכון. הם יזקיעם לפולם דאס. ושרה זו מירון פורטליות על עניין
סבויים, או תפוך את המיטול בפנין לאנטים, שיתמכו על ידה.

קיימת ועדת הבחיות ונקבשו חבריהם לווערת
נו. אנדים, איזרעו טראט, טלייהם להיות פנויים כארון בלתי טרכבל לטיפול
באנזיגים אלו. אם יהיה פורן לבוחר וערת פזומט – מבחר וערת הבחיות.

אין סכנה. בנסיבות וערת הנסיבות לפניה

זבאי. חבריו הוגריה או יוזם פוליטייזמים להעת את האסטרטגיית וההשכלה האסלאמי הפטחי. רשותה הפטוחית מטהרסתה היא איזוריית בלבד. בתוך מונח האבאה אפשר לפרש רשותה ברוחרים. רשותה זו תהיה גורצת בפניה ובאותה פאה. לא אכם לכל הפנוי, אלא הדגשטי את מפרשת חזה. אמי פיתוי הציגילוי, שודדי לא לפוטס ססאר הנתקדרים בארכ', מטורף בסס זבאי. הבנתי את חפצנה שברבר. וורה ציבילית לא תבין, שאזרע לפוטס את המופרדים אם אבלי הרעדת זהה לחם להבטחה לנטיבות - אין סכנה בכך. חבר הפתוח מלהה ציבילאים, כתרירים ובחורות, וביניהם וט אונשי מושלה יוכולים למירוח בו חבריו וערת הנסיבות רבי איז-אזרע להתקין את חלבני, שלא יהיה פום פש כעןין לדעתו אין לפוש זה סום יפוך.

תוא ארין לזרענות על הנורת האבאה. הצעה

לא יפסוד דבר טרוכן, אין הוא תייב לפסוד את חפות הצבאית שלו. הרא יקבר את איזורי הפתוחות ווערת הפתוחות אטריך עניינה בלי כל מגע. ייחכו, שאрин לקבל המלחת, שוערת הפתוחות איננה רשאית לפוטס אום דבר כלפי זה, אלא נשייה עם שרד הבטחון, ובענין זה ובדת הפתוחות איננה מושפעת לקבוצה, אלא שרד חפטחו.

זימכן, שאрин לקבוצה, שבכל הדיניות על

סדרי הפתוחות בפניהם נציגו שרד הבטחון ובהדרים יסידרו בפי שיקבצ מחרד חפטחו. שרד הבטחון ישלה, פריך כלל, ציינו לכל עניין ועניין, וגבי מוכן לפרטך לבת ולקבוצה, שר הבטחון יכול לעדר על החלטת וערת הפתוחות והפנין מרבא לרינו בנטשלת. אולם איני מבין ממה מה דרייך לא מתיידר תחת סמכויות וערת הפתוחות היא משל עצמא כבכל מקומ אחר, אלא לא מחייב למזכר מרסום ותינוקן אפטרות לנציגו שרד הבטחון להשתתף בdziיניכ רשותה ביחס לעבדני בפניהם.

פרק 8. דרזנובליסט

רעתו כרגע מרד איזליזנו. אם יוחלט על

זרות פיוורת, אני נעד האכג' ועדי זו

בחרכה ועדי תנטה (אולם מטה השרים).

פרק 9. שטיריאן

לא טוב הדבר, ענדכיב ועדי פיוורת של

אריהם לעכין חבחירות בזבב, זה עלול להבגדה

סניות כפוקת הבחים. אולם פצין אני, שרים להיות קפר עם מסדר
הפטון.

אציג איזען מתו ועדי חבחירות הכללית

תיבהיר ועדי פיוורת לעפנינו הבחים בזבב, וסדר הבחים יטנו קאיין קשר
לזעדה זו, שיתיה חסוך פונזינט אלו בין הצלב והזורה. אם רוצים אנו
לנקום צערם זחים יותר זעם יי' פקוט לחשאות, כי שעה זאתם בזבב
מר גריינבויזט, כי כוורת-בחחים הטרבזית יאנט פטה חקרים, שם גם
חברים ועדי הבחים ובלאו כי יודעים אם הסודות סעס בעומת פירמה, סיוזניים
או הם חברי מסמלה, האם יכולם להרוד את חזרת.

הצעה זו הצעה גם אני.

פרק 10. גינגלינגן

ראש הסטפלון ד. בן-גוריון יש לי התהבות איזה תמצאת מרד וריינבויזט.

אני רודת, שוג הבחים לוי ראנט

זאתויות ותקין פיוורת בעכין הבחים. אולם הרברט, שאמר בזבב מר גריינבויזט,
הוא דבר ראייני. אמר לאט בזבב, שיחס בזבב חזא אדרת זריבור כרין כל
חברים. זו אמייה, שאינה שאית לסתאות. חיל איזור איזלה. יש לו
ספקר, שיכול לשלה איזה, לשק עלייז, לאסז איזה. הוא יכול ליפוט בו
כל חזרה על דעתו. חיל איזו איש משטי' וצטנו לא בידיו ובידו תבונת
לו בירוי. זאת סוכנותה להביא בזבבון. לבן, אם לא יהיה טירור מיזמר
לזבב - יתכלז, מהבאים בזבב יקוטחו.

היחתי רוזם טאר, שטנייתו לי ולא תכזיבנו

אוותי לעכין.

ח' ט' ג' ר' ז'

עדיף הפעלה בפכינז אינני סכור, שאפשר
להרכיב גדרת קסמה מתרן וערמת-הגבירות
הברכיזת. חוערת הקטנה תמיין פרובנץ פגזי ני המפלגות אגדות בלבד.
המחלקות מקבינות המכונות לוערת זו, זהן מונגדת לאברה בשענה, שיש כאן
קונכייה בין מפלגות הנמלות חרוצות לחויזיאן מלחציניס.

ג) אם טבורייטי אתם שלושת השרים בו גרה

איך מטייקים להפחת הטורר תעשייתם, אפסד לססור את הדרן לוערת של
השא טריים.

ראש מפללה ד. בָּנְ-גַּנוֹלִיוֹן: אם נמליט על גדרת טריים, כדי מזע לטורר
לשלאות השרים, שטצע טר נריגנוויפ, עני
שרים - שר מתקלאות ושר חנראות.

לא קבוצתי, שדוק אומת שלושת השרים, יתנו
את הולדה.

ח' ט' ג' ר' ז'

ג) כל תרבירים, שטער טר זיזליכג וכל
תרבירים, שטצע טר טירא, אפשר להבאים למן חזרה. אפשר לתקנת
ככירות, שהם מזיעים. אולם מזוקה כתיה לאנטה סוכרת לחיות, כדי לקבוע
את הקי לניהול הבחרות בתוך הצעה.

אנ' מזע הצעה, שהיא בירושלה הצעת טר בָּנְ-גַּנוֹלִיוֹן
בציירוף תפילה להוציא איז טערת זו. כדי מזע
לועדת את שר חפציהם, בעוד הוא מזוקה על ביצוע הבחרות. שר המפלטים,
באזור איז פאנדים וגדה זו כדי לקיים בחירות, שיחיה בטהון לצייר, לכל
המחלקות, שיש עין מקצתה של שר המפלטים על בחירות אלה לחסינע אליהם
שלושת טריים חמיציגים אלה מפלגות הנמלות - טר קפלן, טר ציזליכג
ומטר שזירה.

דעת הפטולה ד. בן-גוריון: עליינו להחליט החלטה עקרונית, אם לבחר בזעמת ארמים או לא לבחר בה. אם יוחלט לבחר בזעמת זו, עליינו לחליט אם מכבי מוגדר יתנו שלוות או מטהה. ואחר-כך לחליט מי הם חברי מוגדרם.

ב"ה ל' ט' ס' ג-ט: קולות לא לבחר וארה לזכרי הפקודת.

דעת הקדמלה ד. בן-גוריון: המצע נטלה ותעבין פותזר לזרמת תביעות-
חצר א. ציילינגן:
מצוייה הצעה בעניין, ואקרו אומחה בטענה:
בדיוון של וערת חתירות ברבר טרדי חתירות
בין תביעות יסתהף שר הסוחז או נציגות, אתיקע על ידו. שר הקטגור
ירוביל להביא להכרעת כתבי הפטולה ערפוך על החלטת חוץ, אם לרשותו מיא
פרוגעת בענייני הבטחן של הפרינה. תעבין בטחני פוחלת תקבא הפטולה.

דעת הפטולה ד. בן-גוריון: ובגעין בתביעות

חצר א. ציילינגן:
כל טרדי חתירות אם בידי וקורת חתירות.
נציונות וערת הבטחן מעתפת בסידוריהם
הקסודים פיני חתירות בין תביעות. אם יש ערוף על החלטת וערת
חתירות - מובא מנגנון לפטולה.

חצר י. גרבנוביץ:
אני רוצה להזכיר מה ההצעה, והרי אכן הבהיר
לרבאים אלו. בין תביעות, שטער וערוף.
חתירות המרכזית ביחס לניהול חתירות, על יסוד מהיקום חזאת, תביעות
בפ' הוראות בוגרין לחייב חתירות בחו"ץ היבואן וכשתדרון וערת-חתירות
הארצית על כל זה של חוץותה - תזרוף נציגות טרדי הבטחן לדיזונים,
ואם נציגי טרדי הבטחן לא יסייעו להחלטת חוץת - יונברע העניין בפטולה

ראש המפלגה ר. בן-גוריון: אבקש גוועט האעתוי של טר איזלינגט בכתוב,
כדי שאפשר יהיה לסייע בזה.

(טר איזלינגט מזכיר ליוואב דאס גוועט האעתוי
בכתב) אזכיר באניכם גוועט האעתוי של טר איזלינגט גדרין של וערת הבחריות
ברב סדרי הבחריות בין הייליטים מטההן שר הבוחן או צדיניגו. שר הבוחן
יכול להזכיר להכרעה בסיסי אנטטלה ערוצו על החלטת וערת הבחריות. אם,
לדעתי, היא פורנעת בענייני בוחן אל חסידות.

זביג'ן העזה זר:

מְלֵאָתִים בראבו, סנדיירובייט אל וערת הבחריות ברבר סדרי הבחריות
בין הייליטים לסתור שר הבוחן או צדיניגו. שר הבוחן
דיבול להזכיר להכרעה בסיסי אנטטלה ערוצו על החלטת
וועדת הבוחרות אם, לרעתו, היא פורנעת בענייני הבוחן
של חסידותה.

לסגי'ר ז: (עניבי תעטולה). פאן פוניל אגי

בין שני דבריות. דבר אגד, זו תעטולה בכתוב.
היא מותרת בכל צורותיהם בין הייליטים לקדמת הבחריות. תופר תעטולה פועל
אינטלקט אל הוועדה או טל כי אינטלה על ידה. אין לאמר את תאייזו, אלא אם
בן חותם סכיל האנטטה, הוועדה או הוועדת ריבונות. מסומן אללו סימוכות אלו בלבד
אפשר למונע הגעת התזפר.

ראש המפלגה ד. בן-גוריון: כאמור כאן, סוללת הבחריות מוסכמת לאסור

העות חותם בכתוב, אם לפחות דעתה הוועדה סכיל

העות חותם+

יש לתחריר פרואט סטטורות של הוועדה.

חבר מ. טפירא:

ראש המפלגה ד. בן-גוריון: זאת הוגה לוועדה.

ביחס לסגי'ר ז(א) יט לי שאלה. תחיה וערת,
סטטוטן כעכין. כאמור, מהധודות הדתית חוויה

חוקר ס. טפירא:

הביבה ביחס למקל כשר ותכלתו על האמת פרוופה לארכץ. זו השפעה?

ראש המפלגה ד. בן-גוריון: אין לנו יכולות להסביר על-ידי דוגמאות מה זו השמזה. אין לנו יכולות לתת חזרה לרבות, אלא לכשיהתקבל הטעית זהה גניהם את הרוכד לשיקול דעתם של תומכיהם שטפיין בין האמצע לאיזה השמזה.

השר א. ציולינגר: אני מבקש לנמק את המיעוט הזה כיוון "טומדת העסולה בכתוב, בכל זורחותה, בין חייליהם לקראת הבחרנות לאטיות הסוכנות". (עתה התבקש אני טשנה) "זעירת הבחרנות יכולה לאסוד משפטה פרט להטילה השמזה, הסתת או גזאת ריבת, ולתבוע פנייבו לדין".

解释 על מה אני סבור. אני שוכן בצד שמזה על החופר. אני בעד שלחמת גדר השמזה ובך'. חומר המתגלה בפושע חמי מכל צבירות. טפי' החומר אהובאי עליו. הרפרורים אסורים בפושעות. הן מתהווים על החופר הנשלח אל ירדן. חומר דיפלה חמי, אולי לא מיטלה על-ידי נעלם, אלא על-ידי מסלוגה, שתחזור עליו. ולכן, היה אם כי לקרווא לדין. וערת הבוחרנות רשאית לחייב לדין ולאסוד המשפט המזרע המכיל השמזה או דינה לאני חריון.

ראש המפלגה ד. בן-גוריון: מחלוקת חמי של חזעת טר ציולינגר אינה טלית לעגין. אם יסכו דין גדר השמזה, אז אלה על הכל ולא על האבה בלבד. אלו דנים כאן על עצמי עצה בלבד.

השר י. גולדנברג: אשר לסעיף 9(א), כל הגברים, שאמור טר ציולינגר, הם סובבים וימפים, אולם לא בסביבת הגבר. על-פי הצעתו יתקבל סגב, שבינתיים מונע הכרז וצריך לאסורן אותו ולמחיתנו, אבל הוא סופין לפשות שליחותה. הוא שחריר לבעב דבריהם, שמיין לו כוונן בתם. (תפקיד פ. גולדנברג זהה דיינו של ברוך מבורג בעתה) זה עניין אחר. את העתון שפער להחרים. אולם אני שדבר על חומר הנשלח לאבה. חזעת טר ציולינגר אינה אבה, לפחות מינתיים מזרע לאבה וטופץ בתוכו.

לבר עניין; איזו זולע אין אפשר לטוטר פולנות
לדין. ובמחדים חפירות לאסיפה הרכינה נוריות וכל דין על פולנות אין
לו שום פון וטעם.

ראש המטה ד. בָּנְגַדִּיבָּן: נביב בעניין. חזק טר ברידג'וים אין
להזכיר את סעיף 9(א) כוזת שהוות.

הו י. מ. י. קבל סעיף 9(א) כי שהוות בפקודת.

חדר ד. רטן: על יטוד הדרות הביתות לכל טר לתוכו
המקומ היסיבו להתקרטה לשעה 7 בענין
טקטיקות לעלי לעזרם את היישוב. אולם איזו רצון מהוות נערר מתרינו
בעניין.

ראש המטה ד. בָּנְגַדִּיבָּן: אני סוכחה לטgor את היישוב. זו הזכות
של כל טר וגלי להענות למביבתו.

חדר ד. גְּדִינְכּוֹזֶן: אני סכך סך, טר בָּנְגַדִּיבָּן, שתתייה
ישיבה בעניין.

ראש המטה ד. בָּנְגַדִּיבָּן: תוק זה אנו דרכיך לו בירום מס' לאועצה
הפרינה, אם כן, נרוץ עליו בישיכתנו
כיוון ר'.

הו י. מ. י. להסיק את מדינו ב玷ון זו ביאתת הכאן.

חדר ד. גְּדִינְכּוֹזֶן: חוגש לי ערעור אל טר קפלן בכוונ לאיתור
פע חירום אל עירית תל-אביב. הרבר היז
יביא אורתנו לידי מסיבן מטור.

ראש מוסאלם ר. בן-גוריון

לא נדרן עפּשיין בפּנין זה. אם יתיה לנו
ונזוי בישיבת פּיום רביעי - נדרן צליז.
עליך למסורו لكم אינטלקטואלית מוליתית קדרה.
חitem פּוֹיִשְׁתָּה תיּוֹם בֵּין מַתָּה דִּין וְעַבְדָּלָלָה סָלָל.
כתעדך בפּניהם זו עניין
חשוף, מהייתי רותח, שמהפּכוּ עלייך עד יומך רביעי.
לפּניהם הפנישת פּלָטָן עבדאללה סָלָל לדין
(במלואן ובמידה, סדרה בינייהם) וביקש ממני, שיזעג בישיבת, מהייתה
ביניהם שימת פרטית, בלי מסתורכים, הוא עצמן חושך להציג זאת במני
חכמיו.
בשימת זו אסיך עבדאללה סָלָל, מהו סמכים
להת טענו לריבת לירושלמיים, אלה היה טובע תנוועת מס' בֵּין ירושלמיים וב'ת-
להם. הרכבת לירושלים עוגרת מתחם אחד חמירותם להם. אדרך לירושלים
לבית-להם עוברת סתם של חזי קילומטר הנושא צליז. עבדאללה סָלָל סוכן
להת לנור טענו לריבת, על מנת לאפשר לו מעבר בין ירושלמיים ובית להם.
סאה דין לא התזידר לו תחזקה סופית. עליינו לחתולית על הרבל כיוון רביעי.

הישיבות בעלות.